

[Indenrigsministeren.]

2den Kreds (H. P. Jensen) erindrer det Møde i November Maaned med Købstadsrepræsentanterne, som jeg henviste til. Naar det ærede Medlem erindrer dette og husker mine Udtalelser der, hvad han jo siger han gør, bliver hans Optræden her fuldkommen uforstaaelig, idet han jo tillod sig at bemærke, at først nu gik det op for Indenrigsministeren, at her var noget at gøre; hidtil havde denne Regering holdt Ryggen rank, overhovedet slet ikke været til at faa i Tale, i enhver Henseende nægtet at laane Øre til de Krav, der lød, men nu endelig i den ellefte Time maatte man bekende, at man havde taget fejl. Det var det ærede Medlems Ord, og det var det, der gav Anledning til, at jeg maatte retlede ham paa dette Punkt. Jeg indkasserer naturligvis hans Erkendelse og har med det samme slet ikke svært ved at tilgive ham, at han altsaa har villet paadutte mig mod bedre Vidende en Optræden, som slet ikke svarede til den, jeg havde givet Løfte om at udvise.

Det ærede Medlem gentager sin Paa-stand om Kommunernes Udgifter i Almindelighed, som skulde være øget ved de Ændringer i de sociale Love, der er gennemført. Det ærede Medlem skylder imidlertid Bevis for, hvorledes man ved at tilvejebringe en Nedsættelse i de lovbestemte Udgifter for Stat og Kommune kan foranledige, at disse Udgifter stiger. Det er fuldstændig umuligt og en komplet urime-elig Paastand, og derfor har jeg tilladt mig at betegne den som en Skrøne, en Historie, man har sendt ud, men som intet som helst har med Sandheden at gøre. Men hvor det fremdeles er overladt til Kommunerne at bestemme over sociale Ydelsers Størrelse, og hvor Tendensen til at skaffe sig Venner ved forskelligt Mammon, uanset af hvilken Art det er, er tilstrækkelig levende, der kan trods alle Bestræbelser fra Lovgivningsmagtens Side Udgifterne i Kommunerne til sociale Foranstaltninger stige. Nu taler det ærede Medlem f. Eks. om, at i hans Kommune foranlediger Invalideloven en kommunal Udgift, som, hvis jeg husker ret, af det ærede Medlem takseredes til en 20 000—30 000 Kr. Men hvad vil dette sige? Det vil sige, at der altsaa i en By som Nykøbing paa Falster skulde findes 100 Personer, som er Invalidere i den Forstand, at de er absolut hjælpeløse, thi det skal de jo være, det er Vilkaaret for Kommunernes Adgang til at give dem et Tilskud til de 540 Kr., som Invaliderenten er

nedsat til. Jeg erindrer meget tydeligt, at Sogneraadformænd og Kommunalbestyrelsesmedlemmer har sagt til mig, at det først var, da Invalideloven var gennemført, at man opdagede, hvor mange Invalidere man havde omkring i Kommunerne, og det er maaske først efter, at Ændringen af denne Lovgivning er gennemført, at man har opdaget, hvor mange absolut hjælpeløse der findes blandt dem. Men det er Kommunernes Pligt at have et vagtsomt Øje med disse Forhold, ligesom Invaliddeforsikringsraadet har det med selve Spørgsmaalet om Tildeling af Invalidere-rente. Og naar det ærede Medlem som Bevis for, at Kommunernes Udgifter er blevet øget ved den gennemførte Sociallovgivning, henviser til, at Skatteprocenterne stiger, saa er dette sidste rigtigt — jeg har godt bemærket den kolossale Stigning af Skatteprocenten i den af det ærede Medlem ledede Kommune, og jeg kan godt forstaa, det er ham ubehageligt —, men det kan sandelig ikke bruges som Bevis for det, det ærede Medlem her agter at bevise, for det ærede Medlem erkender jo selv, at han har haft Held i sine Bestræbelser for at bringe Udgiftsbudgettet ned. Naar dette er lykkedes ham, og Skatteprocenten ikke desto mindre er steget, hvad er det da Udtryk for? Kun for dette, at de skattepligtige Indkomster er dalet i denne Kommune som i alle andre Kommuner, og det er Udtryk for, at de Tilstande, hvori Produktionslivet befinder sig, ikke vedvarende kan opretholdes, uanset hvilke Beløb vi skaffer til Veje til Udbetaling af Understøttelser, og uanset hvilke Arbejder vi sætter i Gang ved Statens og ved kommunalt Initiativ.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) ser i det foreliggende Lovforslag et Ændringsforslag til Arbejdsløshedsloven. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at for denne Paa-stand har han intet som helst Holdepunkt. Arbejdsløshedsloven bliver paa alle Punkter ganske upaavirket af denne Lov. Lovfor- slaget tilsigter kun at yde Arbejderne den Haandsrækning ved Oprettelse af Krisefonds, som de højst sandsynligt har behov, for at dette kan ske, efter den økonomiske Udmarvning, der selvfølgelig er Konsekvensen af de Vanskeligheder, vi har gennemlevet. Jeg er fuldt paa det rene med, at et Tillægskontingent paa 50 Ø. gennem 30 Uger kan berede Vanskeligheder, for jeg ved meget vel, at Kontingenterne i Forvejen er meget store, at de trykker over-